

N O S A L T R E S S O M S A R D A N I S T E S ?

"Nosaltres, els sardanistes, no reivindicuem cap altra cos que els drets humans. I això, ho fem unint-nos en rodona i saltant de joia mentre ens estrenyem les mans. La sardana és la nostra comunió, i la ballada, la nostra assemblea. Veiem un germà en cada home que entra a l'amella i no sentim rancúnia pel qui la deixa. No necessitem la parla per a comunicar-nos. No necessitem conèixer el proïsme per estimar-lo. Home i dones, blancs, negres, pobres i rics hi cabem a la gran rodona. Respectem i volem ésser respectats. A ningú no reguntem com pensa i en qui creu, si és dels nostres o no ho és. Ve a nosaltres i l'abracem. Això és tot.

Creiem que l'ideal de justícia, d'ordre i de germanor és bellament representat en la sardana, i ho defensem aforrissadament com una cosa que hem de conservar i comunicar.

Avui, a les portes d'una època nova que s'obra davant una humanitat estorada.

Avui, que la llum i la veritat han estat promeses a tots els pobles sense distinció.

Avui, a punt d'esclatar la brotada alliberadora tan llargament con-griada al cor dels homes de tota la terra.

Nosaltres els sardanistes, manifestem la fe i l'esperança en l'home,
en els drets
i en la germanor universal."

Així va concloure el seu manifest sardanista en Francesc A. Izquierdo i Alcolea el dia de la proclamació de la pubilla de IX è (novè) campionat sardanista de les comarques occidentals a la vila d'Alcarràs. Els aplaudiments van estar nombrosos, gent dreta aplaudint calorosament... Sí, tot això és molt bonic. Però veritablement nosaltres ens sentim sardanistes per a poder donar fe d'aquestes paraules?

Quan en un concurs som adelantats en puntuació per una colla que a nosaltres ens sembla que no ens pot guanyar, sentim admiració per aquella colla que esforçant-se ens ha passat davant?. Si veritablement sentim admiració és que som sardanistes perquè reconeixem el seu valer. Però crec que moltes vegades el que sentim i el que pensem és que ho han fet més malament però els han donat més puntuació, perquè aquells, els són

més simpàtics. Si nosaltres els sardanistes pensem i creiem això, veem que se'ns podria treure el mot de sardanistes i deixar-nos tan sols al·la dansaires. Perquè no oblidem que la sardana

"és la dansa sencera d'un poble

que estima i avança donant-se les mans."

Però no entre els dansaires d'una colla, sinó entre totes les colles juntes com si balloessim una sardana de germanor.

"Dolç Esforç"

CARTA OBERTA AL "QUADRE ESCÈNIC"

LA GRAN NAFRA

El món està farcit de nafres més o menys palpables, però d'allò que cal parlar no és de les nafres del món sinó d'una nafra estesa per tot arreu i que ací a Artosa es fa monstruosa, parlo de l'individualisme col·lectiu, d'això horrorós que ens afecta tant directament.

Els homes, només hem arribat allí on som gràcies a cooperar els uns amb els altres per a portar a cap les empreses més fantàstiques. També però, pel pecat de no cooperar; per l'individualisme, ens hem llençat a les guerres més esgarrifoses i hem retrocedit a èpoques ja superades. Si això ho hem fet a escala universal, també ho estem fent a escala local. Sí, ací a Artosa no hem fet mai res positiu de cara a crear una cooperativa, només hem procurat destruir aquesta idea esperançadora i al mateix temps alliberadora d'aquesta càrrega d'individualisme, nafra que ens consumeix i que ens engullirà per sempre si no hi posem remei.

El que és el cooperativisme tot's ho sabem i sabem també els aventatges que això reporta, però el que no acceptem és, i això és important, que nosaltres ens hem de sacrificar moltes vegades per a cooperar al bé comú. Aquí està el gran mal: Haver de sacrificar-nos, NOSALTRES, pel bé comú. Que es sacrificuessin els altres ho trobaríem molt natural, però que tinguem d'ésser precisament nosaltres... i és que el nostre egoisme no ens permet aquest lliurament desinteressat necessari pel cooperativisme. Cada un de nosaltres té un jo amb pretensions de rei i aquest rei no pot sacrificar-se mai...

Aquesta plaga s'encomana, ja que si tu no cooperes jo ho em veig obligat a cooperar. Sempre esperem que siguin els altres els primers a sacrificar-se i no veiem que els altres esperen el mateix de nosaltres, i això és un cercle tancat sense mona de solusió.

Tu i jo ens hem d'ajuntar (però no hem d'aturar-nos mai a comptar el qui dels dos hi aporta o treballa més, ja que tant tu com jo hi surtirem guanyant molt), hem de unir les nostres forces per resoldre d'una manera

eficacç els nostres problemes. I parlar de tu i de jo és dir: Tu i jo i els altres, tothom. Tothom ha de mirar la conveniència de tots i no els interessos particulars.

Ací a Artesa som individualistes i ho som a ultrança. Si ens queixem de mals remeiem-los, i l'única manera és donant-nos, però sense voler cobrar interessos ni preguntar si els altres també es donen.

CONCURS DE "LA FEMOSA" AMB PREMI

RESPOSTES ACERTADES DEL CONCURS PASSAT

I.- Pere III de Catalunya va nèixer a la ciutat de Balaguer.

II.- El mot SUARA vol dir ara mateix.

III.-Els Encantats tenen una aixecada de 1.747 m.

IV.- Arbeca és del bisbat de Tarragona.

V.- La Pleta era on avui hi ha els Dipòsits de l'aigua.

N O U C O N C U R S

I.- "Gràcies al TRACTAT DELS PIRINEUS, les comarques catalanes del Rosselló, el Vallespir, el Conflent, el Capcir i una part de la Cerdanya, foren separades de Catalunya i anexionades a França. L'Estat Espanyol i el Francés van signar-lo l'any: 1.655 ? 1656? 1.657? 1.658? 1659?

II.-Si sentim dir el mot ADHUC (àdhuc) sabrem que vol dir: IncIÚs ?, Que és dur?, Que ho ha de dur?, És un títol nobiliari?, Una mena de mussol?

III.-El riu Muga desaigua al llac de Banyoles?, Al mar?, Al Ter?, Al Segre?, Al Fluvià?

IV.-Dins els pocs catalans que han arribat a la Cadira Pontefícia, n'hi ha un que va donar molt que parlar, ens referim a en Roderic Borja. Sabeu amb quin nom va ésser coronat Papa: Amb el de Calixte III ? Joan IV? Pau Alexandre VI ? Innocenci VII ?

V.- La Femosa és l'únic obstacle amb què topem per anar a Grealó, si descomptem el pont de la Carrerada de Vinatosa, sabeu quans altres ponts hi ha dins del terme per a travessar-la: Dos? Tres? Quatre? Cinc ? Sis ?

Com sabeu, les respostes han de lliurar-se abans de 15 dies després d'haver rebut aquests fulls a la Biblioteca. També podeu donar-les a qualsevol de la Junta.

Si no les sabeu totes, podeu concursar igual, perquè hi ha un premi pel qui n'encertarà més.